

Arrest

nr. 260 007 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 20 oktober 2020 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van zijn feitelijke partner met de Nederlandse nationaliteit en als '*ander familielid*' overeenkomstig artikel 47/1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie beslist op 13 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die verzoeker gezamenlijk onder de vorm van een bijlage 20 ter kennis worden gebracht en die zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.10.2020 werd ingediend door:

Naam: [S.]

Voorna(am)(en): [F.M.]

Nationaliteit: Suriname

[...]

om de volgende reden geweigerd:

□ De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 20.10.2020 gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde [O.M.L.T.], van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer [...], op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde relatie:

- Foto's dd. 28.08.2019, 16.09.2018, 09.10.2018, 25.12.2018, 24.03.2019, 15.06.2019, 06.07.2019, 21.08.2019, 12.09.2019, 23.09.2019, 27.09.2019, 25.02.2020, 04.10.2020 en 27.09.2020. Uit de voorgelegde foto's blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen. Echter, het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Verder blijkt niet dat het kind, afgebeeld op de foto's, het kind is van betrokkene samen met de referentiepersoon. Hiervan wordt geen geboorteakte of dergelijke voorgelegd.*
- Bewijs van registratie - huurcontract dd. 10.01.2018 op naam van betrokkene; 1s,e pagina van een huurcontract op naam van betrokkene: deze huurcontracten staan enkel op naam van betrokkene en hebben geen link tot de aangehaalde relatie met de referentiepersoon.*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan enkel met zekerheid opgemaakt worden dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sedert augustus 2018. Echter, louter elkaar kennen is geen afdoende bewijs dat beiden ook een relatie met elkaar hadden sinds deze datum.

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen, ...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 06.10.2020 officieel gedomiciëerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

Betrokkene toont niet aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken

Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, is een bevel het enige alternatief. Wat het aangehaalde gezins- en familieleven betreft, dient opgemerkt te worden dat het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie is afdoende is aangetoond.

Deze beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat betrokkene enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen, zodat zij niet kan voorhouden dat deze beslissing een inmenging vormt in haar privé- of gezinsleven. De beslissing houdt enkel in dat betrokkene het land dient te verlaten met de mogelijkheid om terug te keren op het ogenblik dat voldaan is aan de in de Vreemdelingenwet bepaalde formaliteiten verbonden aan de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Moderne communicatiemiddelen kunnen betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met de referentiepersoon."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 47/1, 1°, 47/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende toelichting bij zijn middel:

"Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Overeenkomstig het artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissingen dient te blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken met alle feitelijke overwegingen - de specifieke situatie van de betrokken personen - heeft rekening gehouden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent hierop een wettelijk toezicht uit.

[...]

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

[...]

De verzoeker wenst vooreerst te verwijzen naar artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet:

"Art. 47/1. [1 Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 4obis, § 2, 2° ;

2° de niet in artikel 4obis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;

3° de niet in artikel 4obis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.”

Daarbij wenst hij ook te verwijzen naar artikel 47/3 Vw:

“Art. 47/3. [1 § 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, i°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners. (...)”

Verzoeker dient in de bestreden beslissing vast te stellen dat verwerende partij zich niet gehouden heeft aan de hierboven aangehaalde bepalingen uit de Vreemdelingenwet.

[...]

Verzoeker heeft verschillende bewijsstukken voorgelegd waaruit het duurzame karakter van zijn relatie met zijn Nederlandse partner blijkt.

Zo legde hij volgende documenten voor:

-Foto's dd. 28/08/2019,16/09/2018, 09/10/2018, 25/12/2018, 24/03/2019,15/06/2019, 06/07/2019, 21/08/2019,12/09/2019, 23/09/2019, 27/09/2019, 25/02/2020, 04/10/2020 en 27/09/2020. Op deze foto's staat verzoeker ook afgebeeld met hun gemeenschappelijke zoon ;

-Bewijs van registratie huurcontract en huurcontract dd. 10/01/2018 ;

Echter motiveert tegenpartij dat de voorgelegde bewijsstukken onvoldoende zijn om te kunnen oordelen over de duurzaamheid van hun relatie.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze beslissing.

-[...]

Vooreerst is artikel 47/3 § 1 lid 2 van de Vreemdelingenwet duidelijk: “het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.”

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert dat de neergelegde foto's enkel een bewijs zijn van momentopnames, doch dat hieruit geen blijf zou gegeven worden van een duurzame relatie.

Verzoeker vraagt zich af waarom deze bewijsstukken niet als bewijs van een duurzame relatie aanvaard zouden kunnen worden.

Het gaat hier om foto's van 2018 tot 2020! Dat is meer dan twee jaar! Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er enige twijfel wordt geuit aan de datums van deze foto's, doch zij worden louter bestempeld als 'momentopnames'.

Verzoeker vraagt zich terecht af hoe hij anders een 'affectieve' relatie kan bewijzen, dan met foto's? Zeker als hier ook hun gemeenschappelijk kind op staat!

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert dat de foto's niet aantonen dat het om een kind is van betrokkene, doch dit is wel een zeer verregaande motivering.

Wenst de tegenpartij hiermee te motiveren dat verzoekende partij een vreemd kind zou genomen hebben om foto's mee te maken? Dit is toch overdreven, zeker gezien de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk stelt dat de duurzame relatie met 'elk passend middel' kan worden bewezen.

De motivering van de tegenpartij is niet zorgvuldig, noch redelijk.

-[...]

Ter vervollediging legt verzoekende partij een kopie neer van de geboorteakte van zijn zoon; (zie bijlage, stuk 2)

Tenslotte wenst de verzoekende partij ook op te merken dat de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk had kunnen weten dat het om verzoekers zoon ging, gezien het onderzoeksverslag van de politie, in het kader van de woonstcontrole, uitdrukkelijk vermeld dat het om 'hun zoon' gaat. (zie bijlage, stuk 3)

Dat aldus ook de wijkagent heeft vastgesteld dat verzoeker samenwoont met zijn partner, en hun zoon.

Ook dit is een element waar de Dienst Vreemdelingenzaken rekening mee had dienen te houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

- [...]

Desondanks dat verzoekende partij verschillende documenten neerlegt in het kader van zijn aanvraag ter staving van zijn duurzame relatie, motiveert de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit onvoldoende bewezen wordt.

Zij motiveert dat verzoeker meer informatie had dienen voor te leggen, zoals hoe betrokkenen elkaar leerden kennen, hoe zij gedurende een bepaalde tijd voor aankomst in België reeds elkaar kenden, of ze familie of vrienden kennen...

Verzoekende partij is hiermee niet akkoord!

Uit de bewoordingen van artikel 47/3 Vw, blijkt dat de duurzame relatie met elk passend middel kan bewezen worden en dat bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Dat door te motiveren in de bestreden beslissing dat verzoeker ook informatie diende toe te voegen over hoe betrokkenen elkaar leerden kennen, of ze gedurende een bepaalde periode contact hadden enz, dan voegt de Dienst Vreemdelingenzaken bijkomende voorwaarden toe aan de wet, die niet worden voorzien door artikel 47/3 Vw.

Volgens artikel 47/3 Vw kan elk passend middel worden voorgelegd om het duurzame karakter van de relatie te beoordelen, in casu dus ook foto's en het huurcontract, alsook het bewijs dat zij officieel op hetzelfde adres gedomicilieerd staan sinds 06/10/2020.

Dat uit de reeds neergelegde bewijsstukken, wel degelijk aangetoond kan worden dat er hier sprake is van een duurzame relatie.

Door die bijkomende 'voorwaarden' op te noemen in de bestreden beslissing, voegt de Dienst Vreemdelingenzaken bijkomende voorwaarden toe aan de wet, die deze niet voorziet.

Zeker gezien artikel 47/3 Vw ook stelt dat er rekening moet gehouden worden met de intensiteit, stabiliteit en duurzaamheid van de relatie.

Dat uit de neergelegde documenten die ook blijkt:

- *verzoeker woont (officieel) samen met de referentiepersoon sinds 2020 ;*
- *zij staan samen op foto's met hun gemeenschappelijk kind ;*
- *zij leggen gezamenlijke foto's neer die dateren van 2018 ;*

Dat uit het geheel van documenten wel degelijk dient te worden besloten dat het duurzame karakter van hun relatie werd aangetoond.

-[...]

De Dienst Vreemdelingenzaken toont zich niet redelijk en schendt artikel 47/3 Vw in die zin dat indien de duurzame relatie met elk passend middel bewezen kan worden, deze middelen ook grondig moeten onderzocht worden of moet worden aangetoond waarom deze niet in aanmerking worden genomen ter bewijs van een duurzame relatie.

Dat louter motiveren dat de foto's enkel zouden gaan om 'momentopnames', zonder te kijken naar het geheel, met name dat verzoeker foto's kan voorleggen van een periode van meer dan twee jaar, dat hun gemeenschappelijk kind hierop staat afgebeeld en dat zij al meer dan een jaar samenwonen, is niet redelijk te noemen en schendt artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet.

Een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel dringt zich op.

[...]

Eindbesluit

Verzoeker heeft wel degelijk de nodige stavingsstukken toegevoegd aan zijn aanvraag gezinshereniging met zijn feitelijke partner die Unieburger is.

Dat verwerende partij onvoldoende rekening houdt met de neergelegde bewijsstukken en niet kijkt naar de documenten in zijn geheel. Zij voegt bijkomende voorwaarden toe aan artikel 47/3.

Dat uit het geheel van neergelegde documenten wel degelijk blijkt dat er sprake is van een duurzame relatie met de feitelijke partner van de verzoeker."

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

In de motivering van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 47/1, 1° en 47/3 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite. Hierbij wordt melding gemaakt van de verschillende door verzoeker bij zijn aanvraag voorgelegde documenten, met name foto's uit de periode van 2018 tot 2020 en een bewijs van registratie van een huurcontract op naam van verzoeker en de eerste pagina van een huurcontract op naam van verzoeker. Verweerder zet uiteen waarom volgens hem verzoeker op basis van deze documenten niet of onvoldoende aantoont dat hij en de Nederlandse referentiepersoon een effectieve partnerrelatie met een duurzaam karakter onderhouden. Hierbij stelt verweerder ook vast dat niet blijkt dat het minderjarige kind dat mee staat afgebeeld op de foto's een

gezamenlijk kind is. Hij wijst nog op het gegeven dat verzoeker sinds 6 oktober 2020 effectief gedomicilieerd is op het adres van de referentiepersoon, maar duidt dat dit evenmin kan worden aanvaard als een afdoend bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie of gezinsleven.

In het bevel om het grondgebied te verlaten verwijst verweerder vervolgens naar artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en stelt hij vast dat verzoekers legaal verblijf in België is verstreken. Verweerder stelt verder dat hij rekening heeft gehouden met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Er wordt gemotiveerd dat een bevel het logische gevolg is van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden en er geen andere rechtsgrond is waardoor verzoeker alsnog in België zou kunnen verblijven. Hij herhaalt zijn eerdere vaststelling dat het duurzame karakter van de ingeroepen feitelijke relatie niet afdoende is aangetoond. Er wordt benadrukt dat er geen sprake is van een ontneming van een bestaand verblijfsrecht en dus er geen inmenging is in verzoekers privé- of gezinsleven. Verzoeker behoudt de mogelijkheid om terug te keren naar België op het ogenblik dat hij voldoet aan de in de Vreemdelingenwet bepaalde formaliteiten verbonden aan de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verweerder stelt dat moderne communicatiemiddelen verzoeker in staat kunnen stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met de referentiepersoon.

Voormelde motieven zijn pertinent en draagkrachtig en stellen verzoeker in staat om te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissingen zijn gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). De Raad stelt ook vast dat verzoeker in wezen niet zozeer aangeeft niet te weten waarom de voorgelegde stukken niet worden aanvaard, maar wel dat hij niet akkoord gaat met de gedane beoordeling. Dit betreft evenwel de materiële, en niet de formele, motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

2.2.2 De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Deze beginselen van behoorlijk bestuur dienen te worden beoordeeld in het kader van de toepassing van de relevante bepalingen van de artikelen 47/1, 1° en 47/3, § 1 van de Vreemdelingenwet waarop de bestreden weigeringsbeslissing is gestoeld.

Artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ; 2°

Artikel 47/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners."

Uit de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet komt duidelijk naar voor dat de derdelander, om in aanmerking te komen voor een verblijf van meer dan drie maanden als partner van een Unieburger die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dient aan te tonen dat hij een duurzame relatie heeft met de partner bij wie hij zich wil voegen of die hij begeleidt. Het is duidelijk dat de bewijslast ter zake bij de aanvrager berust. Hij mag het duurzaam karakter van de relatie bewijzen met elk passend middel. Bij het onderzoek naar het duurzaam karakter van de relatie moet verweerder rekening houden met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners. Het komt dan ook aan verweerder toe om na te gaan of de derdelander gegevens naar voor brengt waaruit kan blijken dat er sprake is van voldoende intense en stabiele banden tussen hem en zijn partner die ook reeds een enige tijd bestaan (cf. *"de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen partners"* zoals bepaald in artikel 47/3, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet) derwijze dat een *"deugdelijk bewezen duurzame relatie"* in de zin van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet voorligt. Het moet zodoende wel degelijk gaan om een effectieve feitelijke relatie.

2.2.3. Om het effectief beleefd en duurzaam karakter van zijn relatie met de referentiepersoon aan te tonen, maakte verzoeker in het kader van zijn aanvraag volgende documenten over aan het bestuur:

- Foto's van 28 augustus 2018, 16 september 2018, 9 oktober 2018, 25 december 2018, 24 maart 2019, 15 juni 2019, 6 juli 2019, 21 augustus 2019, 12 september 2019, 23 september 2019, 27 september 2019, 25 februari 2020, 4 oktober 2020 en 27 september 2020.
- Bewijs van registratie van een huurcontract van 10 januari 2018 op naam van verzoeker en de eerste pagina van een huurcontract op naam van verzoeker.

Inzake de voorgelegde foto's stelt verweerder dat hieruit blijkt dat verzoeker en de referentiepersoon elkaar kennen. Hij stelt dat het evenwel slechts momentopnames zijn en deze stukken nog geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Nog merkt hij op dat niet blijkt dat het kind, afgebeeld op de foto's, een gezamenlijk kind is van verzoeker en de referentiepersoon en geen geboortakte of dergelijke voorligt. Inzake de voorgelegde registratie van een huurcontract en eerste pagina van een huurcontract wijst verweerder erop dat op deze stukken enkel de naam van verzoeker staat vermeld en er geen link blijkt met de referentiepersoon. Bijgevolg is verweerder van oordeel dat uit het geheel van de beschikbare gegevens enkel met zekerheid blijkt dat verzoeker en de referentiepersoon elkaar kennen sedert augustus 2018. Hij merkt op dat het louter elkaar kennen geen afdoende bewijs is van een relatie sinds deze datum. Hij acht het op basis van de voorgelegde stukken onvoldoende bewezen dat er sprake is van een affectieve partnerrelatie en al zeker van een duurzame partnerrelatie. Hij oordeelt dat, indien er sprake zou zijn van een duurzame partnerrelatie, meer overtuigende stukken zouden moeten kunnen worden voorgelegd en de thans beschikbare gegevens niet toelaten vast te stellen wanneer en hoe de betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij voor de aankomst in België reeds intensief en regelmatig contact hadden, of zij elkaars familie kennen, ... Verweerder stelt nog vast dat blijkens de gegevens van het rijksregister verzoeker op 6 december 2020, dit is kort voor de aanvraag, werd gedomicilieerd op het adres van de referentiepersoon, maar hiermee andermaal geen afdoende bewijs voorligt van een duurzame partnerrelatie en gezinsleven.

2.2.4. Verzoeker gaat niet akkoord met deze beoordeling en stelt dat verweerder op basis van de voorgelegde documenten voldoende bewijs had om vast te stellen dat het in casu gaat om een duurzame partnerrelatie. Hij wijst erop dat dit bewijs kan worden geleverd met *"elk passend middel"* en stelt zich de vraag waarom foto's niet als bewijs van een duurzame relatie zouden kunnen worden aanvaard. Hij benadrukt dat de foto's dateren van 2018 tot 2020. Hij stelt zich de vraag hoe hij anders een affectieve relatie kan bewijzen, te meer nu hun gemeenschappelijk kind mee op de foto's staat. Hij vindt de motivering dat niet blijkt dat het zijn kind is zeer verregaand. Hij stelt ter vollediging een kopie neer te leggen van de geboortakte van zijn zoon. Hij stelt dat het verslag van woonstcontrole van de politie ook melding maakt van *'hun zoon'* en dit mee in rekening had moeten worden gebracht. Hij voert nog aan dat in zoverre verweerder bijkomende informatie vereist inzake hoe zij elkaar hebben leren kennen, of zij elkaar reeds kenden voor zijn komst naar België en of zij elkaars familie en vrienden kennen, bijkomende voorwaarden aan de wet worden toegevoegd. Verzoeker betoogt ten slotte dat het geheel van documenten niet in ogenschouw is genomen en hieruit wel degelijk een duurzame relatie

blijkt, nu de foto's een periode van meer dan twee jaar bestrijken, hun gezamenlijk kind hierop staat afgebeeld en er sprake is van een samenwoning van meer dan één jaar.

2.2.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat verweerder de voorgelegde foto's wel mee in beschouwing neemt, maar vaststelt dat het gaat om '*momentopnames*' en dat hieruit enkel met zekerheid kan blijken dat verzoeker en de referentiepersoon elkaar sedert 2018 kennen. Hij acht de voorgelegde foto's onvoldoende bewijs van een duurzame affectieve relatie. Hierbij merkt hij ook op dat niet blijkt dat het kind dat mee staat afgebeeld op de foto's een gezamenlijk kind is van verzoeker en de referentiepersoon. Verder merkt hij op dat het voorgelegde geregistreerde huurcontract en de eerste bladzijde van het huurcontract geen enkele link aantoon met de referentiepersoon. Aldus blijkt op basis van het geheel van de voorgelegde stukken volgens verweerder geen voldoende bewijs van een duurzame partnerrelatie.

In het licht van wat voorafgaat, kan verzoeker niet overtuigen dat verweerder geen oog heeft gehad voor het geheel van de voorgelegde stukken. Verweerder erkent zo ook net dat op basis van het geheel van de voorgelegde foto's inderdaad blijkt dat de betrokkenen elkaar kennen sinds augustus 2018 en deze dus een periode bestrijken van ruim twee jaar. Hiermee blijkt volgens verweerder evenwel nog geen duurzame partnerrelatie, te meer nu niet blijkt dat verzoeker de vader is van het kind van de referentiepersoon. Verder stelt verweerder vast dat het geregistreerde huurcontract en de eerste pagina van het huurcontract geen enkele link aantonen met de referentiepersoon, motief dat verzoeker ongemoeid laat.

Het is de Raad niet duidelijk op basis waarvan verzoeker gewag maakt van een samenwoning sinds meer dan één jaar die uit het geheel van de voorgelegde stukken zou moeten blijken. Hij verduidelijkt dit op geen enkele wijze. Zoals verweerder vaststelt in zijn weigeringsbeslissing blijkt verzoeker pas sinds 6 oktober 2020, dit is kort voor het indienen van de aanvraag, te zijn gedomicilieerd op hetzelfde adres als de referentiepersoon. Met dit gestelde van verzoeker wordt verder dan ook geen rekening gehouden.

Het gegeven dat de duurzame partnerrelatie, zoals bedoeld in de aangehaalde wetsbepalingen, kan worden aangetoond met "*elk passend middel*", betekent niet dat elk voorgelegd document een passend middel vormt of zonder meer dient te aanvaard worden door het bestuur. Deze bepaling stelt enkel dat de bewijsvoering vrij is en dat er geen specifieke documenten dienen te worden voorgelegd. In casu heeft verweerder concreet gemotiveerd waarom de voorgelegde documenten, meer bepaald de foto's en de registratie van het huurcontract en de eerste pagina van het huurcontract die enkel op naam van verzoeker staan, niet volstaan om te kunnen spreken van een duurzame en affectieve relatie. Met zijn verdere motivering heeft verweerder ook geenszins aangegeven dat in alle geval stukken moeten voorliggen over het wanneer en hoe de betrokkenen elkaar hebben ontmoet, over de regelmatige en intensieve contacten voor de komst van verzoeker naar België of over de kennis van elkaars vrienden en familie. Er moet worden aangenomen dat verweerder met de bedoelde passage in zijn beslissing enkel heeft willen aangegeven dat, indien er werkelijk sprake is van een duurzame partnerrelatie, verzoeker redelijkerwijze meer overtuigende overtuigingsstukken zou moeten kunnen voorleggen dan degene die hij aanbracht en verder enkel heeft willen aangeven dat de voorgelegde stukken niet echt veel duidelijkheid scheppen in de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de vermeende partners. Aldus heeft verweerder wel degelijk oog gehad voor deze aspecten die volgens artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet deel moeten uitmaken van de beoordeling. Met deze beoordeling heeft verweerder enkel een redelijke invulling gegeven aan de relevante wettelijke bepalingen, zonder dat blijkt dat hij voorwaarden aan de wet heeft toegevoegd.

Verzoeker kan verder ook in geen geval worden gevolgd in zijn standpunt dat uit het gegeven dat hij op sommige foto's samen staat afgebeeld met de Nederlandse referentiepersoon en haar kind reeds zou kunnen blijken dat hij de vader is van het kind en het een gezamenlijk kind betreft. Dit betoog is weinig ernstig. Verweerder stelt in de bestreden weigeringsbeslissing ook niet zozeer dat het gaat om een '*vreemd*' kind en dat verzoeker of de referentiepersoon geen enkele band hebben met dit kind, zoals verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift. Er wordt enkel gesteld dat niet blijkt dat verzoeker de vader is van het kind en het een gezamenlijk kind betreft. Het bewijs van vaderschap kan niet worden geleverd louter met enkele foto's of een verwijzing naar een verslag van woonstcontrole, zodat ook niet blijkt dat hiermee specifiek rekening diende te worden gehouden. In dit verband kan de Raad ook slechts, samen met verweerder, vaststellen dat, niettegenstaande de geboorte van het kind op 23 september 2019, nergens uit blijkt dat verzoeker, voor of na de geboorte van het kind, enige stappen heeft gezet om het kind te erkennen, zoals dit zou mogen worden verwacht van de werkelijke vader van het kind die zijn verantwoordelijkheid voor het kind en binnen zijn gezin wenst op te nemen. Verzoeker toont niet aan in

dit verband reeds stappen te hebben gezet. Ook blijkt niet dat hij middels een DNA-test reeds een biologische band met het kind liet onderzoeken. Op de terechtzitting stelt verzoeker in dit verband dat hij stukken uit Suriname laat overkomen om het kind te erkennen, maar elk begin van bewijs ter zake ontbreekt. Hij duidt ook niet waarom niet eerder reeds stappen zijn gezet. In de voorgelegde “*samenstelling van het gezin*” wordt verzoeker dan ook aangeduid als “*niet verwant*”.

In zoverre verzoeker bij zijn verzoekschrift nog de geboorteakte van het minderjarig kind voegt, wijst de Raad er vooreerst op dat uit het administratief dossier niet blijkt dat dit stuk aan het bestuur werd overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissingen. Aldus blijkt niet dat het bestuur hiermee rekening kon of diende te houden. Daarenboven moet worden opgemerkt dat de geboorteakte de vader van het kind niet vermeldt. Het is de Raad dan ook een raadsel hoe hieruit alsnog het vaderschap van verzoeker moet blijken.

Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen kan verzoeker niet overtuigen dat de bestreden weigeringsbeslissing steunt op een incorrecte of onzorgvuldige feitenvinding. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat verweerder op basis van de voorgelegde documenten, hun inhoud en de bij hem gekende informatie op kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen dat een duurzame en affectieve partnerrelatie onvoldoende blijkt. Hij haalt de gedane vaststellingen niet onderuit dat de foto's momentopnames betreffen en hieruit enkel met zekerheid blijkt dat de betrokkenen elkaar reeds kennen sinds augustus 2018, dat niet blijkt dat het kind op de foto's een gemeenschappelijk kind is, dat de voorgelegde registratie van een huurcontract en eerste pagina van een huurcontract geen link aantonen met de referentiepersoon en dat er pas sinds kort voor de aanvraag sprake is van een gezamenlijke domicilie. Evenmin toont verzoeker aan dat met deze beoordeling de wet werd miskend. Uit de artikelen 47/1, 1° en 47/3 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat een standvastige en duurzame partnerrelatie een noodzakelijke voorwaarde is om op grond van deze bepalingen in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsrecht.

Verzoeker stelt zich nog de vraag hoe hij anders een affectieve relatie kan bewijzen, te meer nu hun gemeenschappelijk kind mee op de foto's staat. Hiermee geeft verzoeker zelf reeds een begin van antwoord op zijn vraag, met name zou hij het bewijs kunnen leveren dat hij daadwerkelijk een gemeenschappelijk kind heeft met de referentiepersoon. Voor het overige merkt de Raad op dat, zoals verzoeker zelf ook nadrukkelijk stelt, het bewijs vrij is en het dus noch aan verweerder noch aan de Raad is om te bepalen welke precieze bewijsstukken moeten worden voorgelegd.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in de aanvraag van 20 oktober 2020 uitdrukkelijk werd aangegeven dat verzoeker ten laatste op 19 januari 2021 het bewijs van een feitelijke relatie diende over te maken. Het was onmiskenbaar aan verzoeker die zich beroept op een recht op verblijf als ‘*ander familielid*’ van een burger van de Unie om alle nuttige stavingstukken voor te leggen bij het bestuur teneinde aan te tonen dat hij voldoet aan de verblijfsvoorwaarden. Het is de aanvrager die het bestuur in kennis moet stellen van alle hiertoe relevant geachte gegevens. Ook op verzoeker rust dus een plicht om zijn aanvraag op zorgvuldige wijze te stofferen. In casu was verzoeker op de hoogte van de verplichting die op hem rust om zijn verblijfsaanvraag te staven met concrete bewijselementen. Verzoeker had de mogelijkheid om alle gegevens en stukken voor te leggen die naar zijn mening konden volstaan om aan te tonen dat hij een duurzame en affectieve relatie heeft met de referentiepersoon.

2.2.6. Verzoeker ontwikkelt verder geen grieven die specifiek zijn gericht tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2.7. Een schending van de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.2.8. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. CORNELIS